

Den första kristna martyren

Nyckelvers: "Och Stefanus, full av tro och kraft, gjorde stora under och tecken bland folket."

Apostlagärningarna 6:8

Utvalda bibelställen:

Apostlagärningarna 6:7–10; 7:1–60

Stefanos martyrdöd tycks ha inträffat inte långt efter pingsten, efter en period av snabb tillväxt i den tidiga kyrkan. Denna tid av fred och tillväxt förberedde de troende på de prövningar som snart skulle följa. Stefanos död markerade början på förföljelsen mot kyrkan och illustrerade kallelsen för Kristi efterföljare att förbli trogna ända till döden. Uppenbarels eboken 2:10

Stefan, som ursprungligen valdes ut för att hjälpa till med församlingens praktiska behov, visade sig vara en man med exceptionell andlig styrka och begåvning. Han beskrivs som "full av tro och av den Helige Ande" (Apostlagärningarna 6:5). Hans tro, kärlek och iver för Herren gjorde honom till ett effektivt vittne för sanningen. Hans visdom och helighet var så anmärkningsvärda att hans motståndare inte lyckades argumentera emot honom. Apostlagärningarna 6:10

Eftersom de inte kunde motbevisa hans resonemang förde hans fiender honom inför Sanhedrin genom falska och förvrängda vittnesmål. Trots att han stod inför en anklagelse som kunde leda till döden visade Stefan ingen rädsla. Istället

speglade hans ansikte lugn, renhet och en tillit till Gud. Berättelsen säger att alla som satt i rådet "såg hans ansikte som om det vore en ängels ansikte". Apostlagärningarna 6:15

Stefans tal inför rådet, som återges i Apostlagärningarna 7:2–53, visade både mod och djup kunskap om Israels historia. I sina avslutande ord anklagade han tydligt sina åhörare för att göra motstånd mot Gud och bära ansvaret för att ha förkastat Jesus. (Apostlagärningarna 7:51–53) Istället för att omvända sig blev de rasande. Stefanus förblev orubblig även när deras vrede steg. Han fick en syn av himmelsk härlighet och förkunnade att han såg Jesus stå vid Guds högra sida. Detta uttalande drev hans anklagare att avsluta rättegången och avrätta honom genom stening. Saulus från Tarsus var närvarande och godkände handlingen. Apostlagärningarna 7:54–60

När han dog bad Stefan både för sig själv och för dem som dödade honom och bad att deras synd inte skulle läggas dem till last. I detta återspeglade han Kristi ande. Vers 60 beskriver hans död som en sömn. Stefan trodde utan tvekan på uppståndelsen och att han i sinom tid skulle väckas ur dödens "sömn". Uttrycket "somnade in hos sina fäder" förekommer nästan fyrtio gånger i Gamla testamentet och syftar på dödens sömn.

När Job plågades av Satan bad han om befrielse i dödens sömn fram till uppståndelsens morgon och sade: "Jag önskar att du skulle gömma mig i en grav! Jag önskar att du skulle täcka över mig tills din vrede har gått förbi! Jag önskar att du skulle bestämma hur länge jag ska ligga i graven och sedan föra mig upp igen!" (Job 14:13) Jesus bekräftade Jobs uttalande

och sade: "Alla som är i gravarna kommer att höra hans [Människosönens] röst och träda fram." Johannes 5:28, 29

Stefanos trofasta vittnesbörd blev ett föredöme för senare troende. Även om förföljelsen kan ta sig olika former kvarstår kallelsen att trofast lida för Kristus. Stefanos var den förste segraren i den kristna tidsåldern som omnämns i Skrifterna efter pingsten och som befanns trofast nog att få del i den "första uppståndelsen". (Uppenbarelseboken 20:6) Må hans liv och död uppmuntra oss att tala med nåd, stå fast med mod och hålla blicken fäst på Herren.